

[Statsministeren.]

afgørende, dette var en ufravigelig betingelse for forlig. Dernæst viste man, ikke mindst fra konservativ side og efter at man havde givet tilslutning til princippet om en helhedsløsning, en voksende utålmodighed. Man frygtede, at det ville trække for længe ud, før regeringen kom med helhedsløsningen. Man frygtede, at regeringen ikke ville vise tilstrækkelig beslutsomhed og handlekraft, og man frygtede, at den helhedsløsning, regeringen måske ville komme med, ikke ville indeholde sikring af arbejdsfred. Jeg havde indtryk af, at ved siden af kravet om skattelettelse var dette krav om, at regeringen i tide måtte komme med en helhedsløsning, der sikrede arbejdsfreden, de to afgørende punkter, man ønskede opfyldt, for at der kunne være tale om et forlig.

Jeg vil gerne have lov til i denne forbindelse med den højtærede formands tilfaldelse at komme med to citater fra ledende artikler i oppositionsblade. Det ene er et citat fra Aalborg Amtstidende af 20. februar. Bladet skriver:

„Man tager næppe fejl i at mene, at den vanskeligste hurdle at passere under de politiske forhandlinger, er spørgsmålet om gennemførelse af det politiske forligs anden halvdel, herunder den såkaldte skattereform. Fagforeningerne og dermed socialdemokratiet er imod skattereformen, men statsministeren er til den anden side klar over, at uden opfyldelse af det gamle forligs aftaler til punkt og prikke, bliver der ikke tale om noget nyt politisk forlig, og så ligger hr. Krag's helhedsløsning pladask på jorden. Det er på dette punkt, statsministeren kommer ud for den store prøve som forhandlingsleder og realpolitiker. Det er her, det skal vise sig, om han besidder det mod og den myndighed over for sine egne, som er en sand statsministers kendetegn.“

Så vidt Aalborg Amtstidende.

Må jeg have lov til at fortsætte med et andet citat, nemlig fra Aarhus Stiftstidende, en ledende artikel fra den 19. februar med overskriften „Ventetiden nu forbi“. Artiklen beskriver, hvorledes forligsmanden har afleveret sin sag til statsministeren og anbefalet statsministeren at forhandle videre med parterne. Man anfører endvidere, at mødet

med oppositionen begynder fredag den 22., og disse møder vil blive afgørende for, om helhedsløsningen kan tilvejebringes. Jeg skal herefter tillade mig citatet. Aarhus Stiftstidende skriver:

„Man kan være tilfreds med, at den passive ventetid nu er forbi. Den har allerede varet for længe. Beslutsomhed, klar-syn og styrke er de egenskaber, der nu er påkrævet.“

Omsforligets skattereformløfter bliver efter alt at dømme det første skær, der skal passeres. Regeringen starter de vanskelige forhandlinger på baggrund af løfter om aktiv medvirken fra alle positive kræfter. Hvis statsministeren kan tiltvinge sig ret hos sine egne til at holde regeringens løfter, skulle der være de bedste muligheder for et bredt forlig.“

Så vidt var man altså dengang. Man fik det indtryk, at hvis regeringen var i stand til at tilvejebringe to hovedbetingelser, nemlig at skattelettelserne blev gennemført, og at en helhedsløsning kunne sikre arbejdsfreden, var der gode muligheder for et forlig.

På begge punkter levede regeringen op til forudsætningerne. Regeringen gennemførte skattelettelserne samtidig med en bunden opsparing, hvorved man hindrede, at skattelettelserne forøgede inflationspresset her i landet. Regeringen fandt en løsning, hvorved arbejdsfreden kunne sikres i to år. Så skulle man da tro, at vejen var banet for et forlig. Men desværre nej.

Nu tårnede nye betingelser sig op fra oppositionens side. Det viste sig, som det jo i øvrigt er blevet gentaget her i salen i dag, at man fra det konservative partis side krævede hele spørgsmålet om lønproblemet og de lavtlønnede henvist til en tvungen voldgift. Jeg ved meget vel, at dette forslag fra konservativ side, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen har givet udtryk for det i dag, i hvert fald ikke helt på samme måde deltes af venstre, men dette var altså, hvad man ville fra konservativ side. Desuden krævede man et nyt udgiftsloft, et udgiftsloft, der ville have betydning, for nu at bruge disse populære udtryk, kulturpause, bevillingspause, pause i udbygning af uddannelsen, pause i udbygning af trafikvæsenet, pause i hele udbygningen af hospitals- og sundhedsvæsenet o. s. v. Om man fra venstres side var enig